

מסכת נדה

פרק ט משנה ה

שָׁלַשׁ נְשִׁים שְׁחוּ יִשְׁנֹות בְּמֶתֶה אַחַת וְגַמְצָא דָם פַּהַת הַאֲמֵץ עִתָּה, כֹּלן טְמָאוֹת. פַּהַת הַפְּנִימִית, שְׁתִים הַחִיצוֹנוֹת טְמָאוֹת וַחֲחִיצוֹנוֹת טְהוֹרָה. פַּהַת הַחִיצוֹנָה, שְׁתִים הַחִיצוֹנוֹת טְמָאוֹת וַחֲחִיצוֹנוֹת טְהוֹרָה. אמר רבי יהודה, אם כי בזמן שעברו דרך מרגלות המטה. אבל אם עברו שלשותו בדרך עליה, כלן טמאות. בדקה את מלהן ונמצאת טהוֹרָה, היא טהוֹרָה וושפטים טמאות. בדקו שפטים וממצאו טהורות, הן טהורות והשלישית טמאה. שלשותו וממצאו טהורות, בין שני גלים טמאות. למה שכבר דומה, לגל טמא שנתקערב בין שני גלים טהורים, ובדקו אחד מהן וממצאו טהור, הוא טהור ושבנים טמאין. שניים וממצאו טהורים, הם טהורים והשלישי טמא. שלשותו וממצאו טהורים, כלן טמאים, דברי רבי מאיר, ששהיה רבוי מאיר אומר, כל דבר שהוא בחזקת טמאה, לעולם הוא

**בטעמאותו, עד שיעדך לך, טמאה היכן היא. וחייבים אומרים,
בודק עד שפגיע לסלע או לכתול:**
